Raja-Jooseppi - Salla

2-16.4.2005

Mietteitä retken vetäjän näkökulmasta

Olin alusta alkaen pelännyt, että jos keli menee suojan puolelle, mitenkä voimme suoriutua vaelluksesta. En missään vaiheessa ajatellut keskeyttää jotosta, sillä mukana oli vannoutunutta kulkijaa, joka ei jätä hommaa kesken. Tämä porukka ei tullut helppoa hakemaan …oli vain kysymys, että miten selviämme?

Oma kuntoni ei flunssan ja kurkkukivun vuoksi ollut parhaimmillaan, mutta en usko, että sen vuoksi tuli tehtyä mitään ratkaisevia virheitä, jotka olisivat aiheuttaneet vaaratilanteita.

Joka päivälle oli vetäjä, jonka olin sopinut edellisenä iltana. Tämä aikaisemmilta reissuilta hyväksi kokemani tapa jatkui ja toimi. Näin sain rauhassa tarkkailla matkan etenemistä ja retkeläisten jaksamista sekä nauttia samalla itsekin luonnosta. Maisemat loppumatkalla eivät olleet mitenkään hätkähdyttäviä, mutta jotakin kaunista talvisessa jängässä on, ehkä sen karuus.

Kolmella kertaa pääsimme saunaan, mikä piristi monen mieltä ja antoi uskoa jaksamiseen. Tämä ei ole kovin yleistä etenkään talviretkeilyssä. Saunan jälkeen jaksoi taasen nauttia olostansa, vaelluskavereista sekä paikallisten yrittäjien ystävällisyydestä.

Jotos onnistui hyvien sitkeiden vaeltajien ansiosta, vaikka säät olivat välillä vastaan. Siitä kiitos kaikille osallistujille. OLETTE MAHTAVAA PORUKKAA!

Martti ”se isompi”

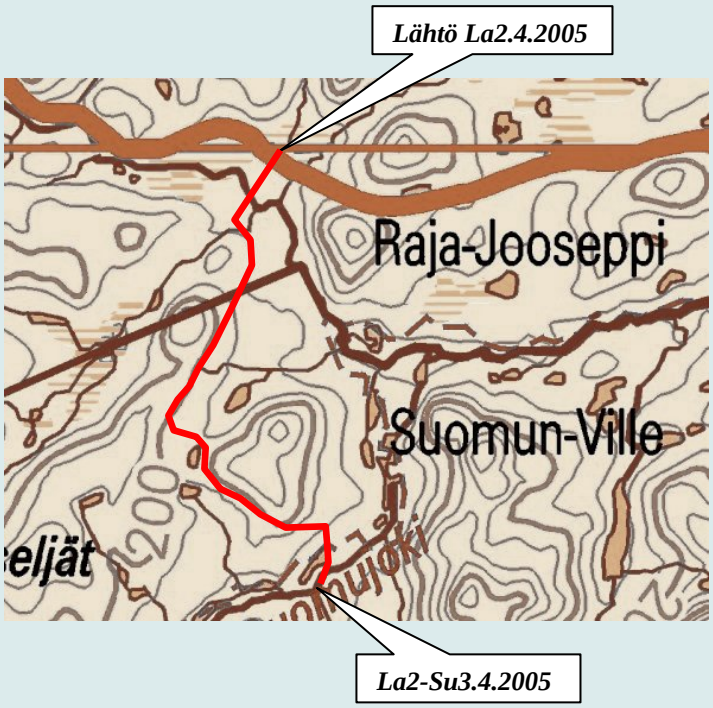

La 2.4.2005

Aamu alkoi ahkioiden roudaamisella junasta bussiin. Aamupuuro nautittiin asemaravintolassa, jonka jälkeen lähdettiin kohti Ivaloa. Eskelisen kuski päätti lähteä Saariselältä takaisin, mutta meille tuli toinen kuski jatkamaan. Lumi näytti olevan melko vähissä. Ivalon Kultahipussa käytiin syömässä. Taisi olla pakastekalaa ja katkarapuja eli hyvin paikallinen tuote. Taas kerran tuli syötyä liikaa.

Raja-Joosepin tiellä alkaa sataa vettä, joten sää on samanlainen kuin edellisen porukan lopettaessa. Matkaan päästiin etuajassa. Lämpötila on +6 °C, lumi vähissä/soseena ja tihkusade. Muutaman tunnin hiihdon jälkeen päästiin Suomujoen varteen leiripaikalle. Iltanuotio sovittiin aluksi kello 20:00. Anja veti lyhyen venyttelyn. Illaksi pastaa ja tofua kaikenlaisilla lisäkkeillä. Iltanuotiolle tultiin joskus klo 8 jälkeen. Päivän matka 12,5 km.

Juha

Su 3.4.2005

Mukavan nuotioillan päätteeksi leiri hiljeni nopsaan lämpimissä olosuhteissa, mutta pian unen läpi alkoi kuulua kova tuuli. Aamulla heräsimme noin -7 °C pakkaseen. Anjan aamujumppa oli taas tarpeellinen ja hyvä, vaikka olimme tietämättömiä tulevista kilometreistä. Useita 10 minuutin taukoja, yksi ½ tunnin mittainen tauko sekä yksi kunnon 1 ½ tunnin ruokatauko Harrijärvellä. Päivän aikana tulivat ensimmäiset välinerikot: Johtaja-Martilta katkesi vetovyön remmi iki-ahkiostaan, mutta kunnon akan teki Ismo ja voi – meni molemmat aisat poikki. Mutta ensiapu tuli Kösältä 10:ssä minuutissa. Onneksi se tapahtuu parin kilometrin päässä leiripaikalta, ettei koko joukon tarvinnut odottaa ja palella. Illalla pakkasta -15 °C ja tähtitaivas. Näyttää, että huomennakin on pakkaspäivä ja ilmeisesti aurinkoinen.

Leiripaikka Anterin rajavartioaseman tuntumassa. Matkaa ohjelman mukaan piti olla 22 km, mutta Kösän ihmemittari näytti 29,6 km ja se tuntuu nyt jäsenissä.

Mirja ja Ismo

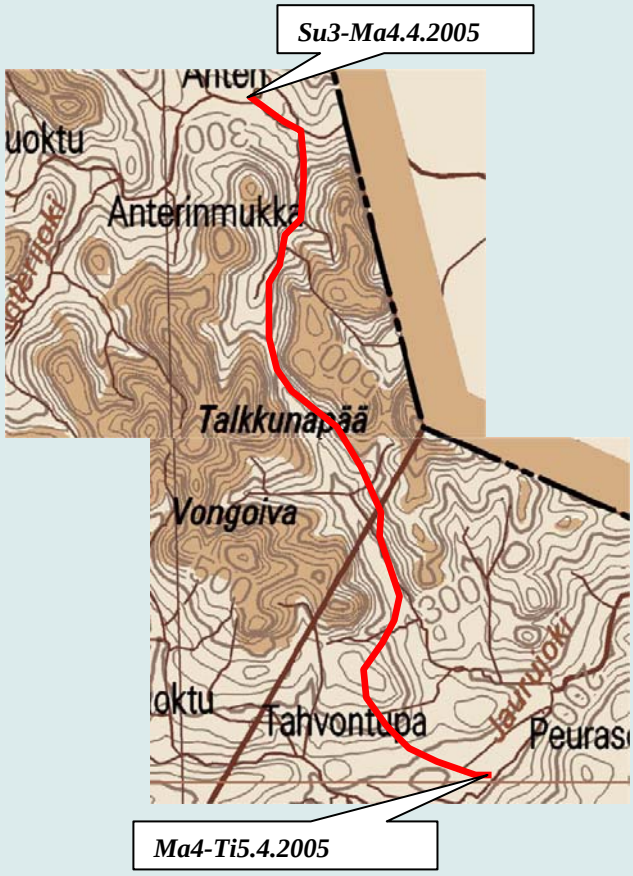

Ma 4.4.2005

Aamulla tuuli kovasti ja satoi vähän lunta. Aamujumppa oli lyhyt, silti me lähdimme uusin voimin Anterilta Esa vetäjänä. Ensin hiihdimme vähän matkaa jokea pitkin, sitten alkoi kova nousu ilman suksia. Jyrkkyyttä oli enemmän kuin edellisenä päivänä, mutta matka lyhyempi. Kävelimme silti vielä vähän matkaa tasaisempaa maastoa.

Reittimme meni ensin kuusimetsässä, sitten ympäristö vaihtui sellaiseksi maisemaksi, missä oli pieniä koivuja. Taukopaikalla, missä oli kodan rakenne, laitettiin sukset uudestaan jalkaan. Lumi oli niin märkää, että sukset pitivät hyvin ja lisäksi jäi runsaasti lunta suksien alle. Hiihdimme pitkän matkaa rajavyöhykkeen aidan vierustaa. Jossain kohdassa oli jännittävä lasku, jossa jokainen onnistui omalla tavallaan. Se kesti aikansa. Edelleen reitti kulki aidan vierustaa ja metsässä. Pitkä lounastauko pidettiin joen rannalla. Sinä aikana jopa pilvet hävisivät ja aurinko tuli kaikkien iloksi esiin.

Ruokatauon jälkeen saimme hiihdellä sopivan luistavassa suojalumessa jokivartta. Sitten oli hiukan hankala nousu ja hidas lasku porojen kaapimien kuoppien yli poroportille. Taas menivät ahkion aisat rikki joltakulta. Loppumatka hiihtäen sujui mukavasti Jaurujoen varteen, jossa on yöpymispaikkamme. Telttojen pystytykseen pääsemme vähän kahdeksan jälkeen iltajumpan jälkeen. Saimme ihailla revontulia hammaspesun aikaan noin klo.23:30.

Beate ja Maija - 22,2 km

Ma4-Ti5.4.2005

Ti5-Ke6.4.2005

Ti 5.4.2004

Tyyni lämmin aamu saatteli meidät matkaan. Pilvinen aamu, joka myöhemmin antoi vesipisaroita. Ensin oli tasaista, mutta pienen harhautuksen jälkeen lähdimme nousemaan Jaurujoelta etelää kohti. Rinteen nimi on Härkämurusta. Sukset ahkion päälle ja Nokian pidolla ylös. Sekään ei meinannut pitää, niin jyrkkä oli rinne. (noin 3 km). Minulta meinasi puhti loppua, olin ihan ”vetkulaketkula”. Härkämurustan ”keskustan” puhelinkioskin seutuvilla moni yritti laittaa viestejä koteihinsa. Kaikilla se ei onnistunut.

Kahvitauolla Kyösti, Martti ja Pauli oikoivat eilen kolhuja saanutta ahkiotani. Hyvin korjasivat, sillä ahkio ei enää kulkenut sivussa, ladun oikeaa reunaa. Kiitos teille!

Vesisade muuttui räntäsateeksi kun saavuimme Mantoselän kämpälle. Tupa oli täynnä porukkaa ja ikkunat huurteessa, kun porukka kokkasi. Me söimme termoseväitä ja Anja keitteli vettä porukan termareihin. Minä retkotin sängyn päällä laiskotellen ja voimia keräten.

Taas matka jatkui ylämäkeen räntäsateessa, joka pian muuttui vesisateeksi. Johtoryhmä päätti, että hiihdetäänkin lähemmäksi Korvatunturia ja yövytään kaksi yötä samassa paikassa Rakitsanojan varrella. Vesisateessa ensin venyteltiin ja sitten teltan pystytykseen. Se vasta lustia oli. Joka paikka on märkiä vaatteita ja tavaroita täynnä.

Marjatankin olo alkaa olla parempi. Nyt silmät jo täpästävät eikä juttua taida enää tulla. Ehkä tämä täytyy lopettaa ja yrittää painua yöpuulle. Kello on 23:45. Näin ne päivät menevät ”lomalla” hikoillessa. Hyvää yötä!

Muuten, ”pikku” Martti oli vetovuorossa. Anja ja Marjatta, kilometrejä 28,3

Ke 6.4..2005

Keskiviikon vastaisena yönä kuunneltiin teltoissa varsin reipasta tuulta. Tuli mieleen, että mahtaako Korvatunturi suostua ottamaan meitä vastaan.

Aamulla tuli Mara tuomaan ilosanomaa: Lähtö onkin vasta 10:30. Olisi voinut luulla, että aamu olisi ollut rauhallinen, mutta tuttuun malliin sekoilua riitti, vaikka koti sai jäädä pystyyn. Ilman ahkiota sujuteltiin konelatua kohti rajavartijoiden kohtaamispaikkaa. Siellä oltiin reilusti etuajassa, joten varmuuden vuoksi pidettiin perusteelliset joululaulu- ja leikkiharjoitukset. Kun laulut alkoivat sujua kohtuullisen mukavasti, pörähti paikalle kaksi vihreää miestä kelkkoineen. Paperimme tarkistettiin ja meidät järjestettiin jonoon ja hiihdettiin ilman ensimmäistäkään taukoa Korvatunturin huipulle (404 m). Lumisade taukosi ystävällisesti ja tuulikin huilasi sen aikaa, että saimme kiipeillä, viestitellä ja katsella.

Joulupukkia ei näkynyt, mutta kyllä pari todellista tonttua, joista toisella oli kuiva lakki ja toisella likomärkä. Usean virallisen ja virattoman yhteiskuvan jälkeen päästiin mukavaan mutkamäkeen, joka päättyi suoraan kakku- ja kahvipöytään. Kannatti ottaa Marjatta retkelle mukaan, ”paholaisen kakku” maistui ”pirun” hyvälle.

Takaisin telttakylään saatiin hiihtää ihan miten haluttiin paitsi mitä nyt Tuomo pikkuisen hoputti häntäpäätä. Ehdittiin kuitenkin ihailla sumusta paljastunutta Korvatunturin persoonallista profiilia, kuulla teeren pulputusta ja ihailla hiljaista satumetsää.
Kotikylässä alkoi taas sataa lisää lunta (aivan kuin sitä ei jo olisi ollut riittävästi) ja leveätkin sukset alkoivat upota yhä syvemmälle.
Lämpötila oli koko päivä reilusti plussalla. Pilvisen ”luppopäivän” kokonaismatka oli 23 km

Ripsi ja Eila

RAJAVYÖHYKELUPA 864/05

SALRVA:N JOHTOPAIKKA

Lupanro 864/05 **Voimassaoloaika** 06.04.2005 -- 06.04.2005

Luvan saaja(t) oikeutetaan liikkumaan ja oleskelemaan rajavyöhykkeellä seuraavasti:
Luvan kelpoisuusalue Savukoski
Perustelut, rajoitukset ja lisätiedot
Korvatunturi. Opastus Ainijärven vartiolta

Vastuuhenkilö Tervonen Esa

Päätöspvm 17.03.2005

komentaja
Eversti Hannu Ilar Seppälä

Päätöksen tiedoksianto

Paikka SalRvA:n johtopaikka
Päivämäärä 17.03.2005

Asian käsitteljä

yliryja Kaiko Pohtila

RAJAVYÖHYKELUPA 864/05

SALRVA:N JOHTOPAIKKA

LUVAN SAAJAA KOSKEVIA MÄÄRÄYKSIÄ

Luvan saajan on pidettävä mukanaan rajavyöhykkeellä oleskellessaan myös valokuvalla varustettu henkilöllisyyttä osoittava asiakirja.

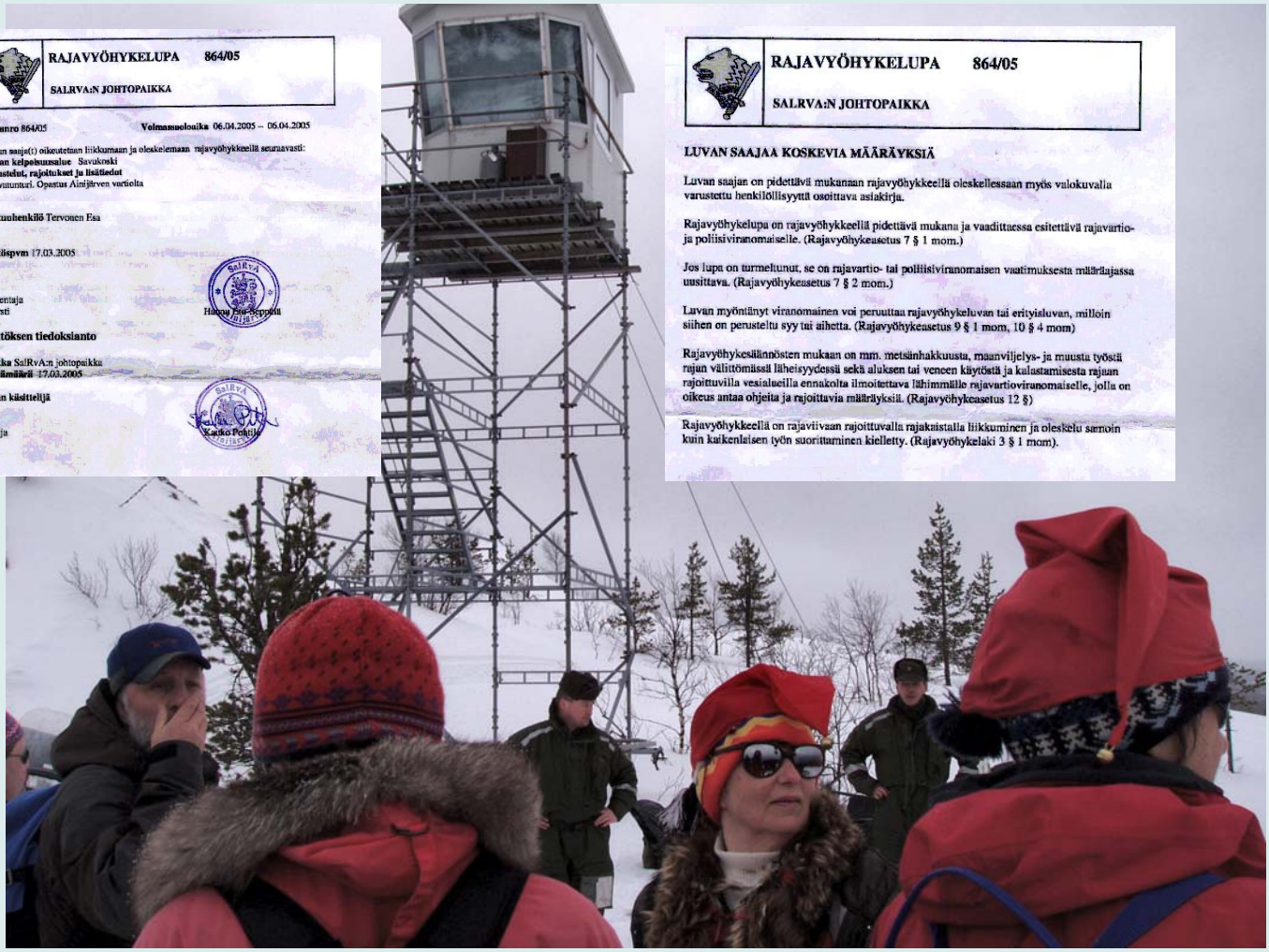
Rajavyöhykelupa on rajavyöhykkeellä pidettävä mukana ja vaadittaessa esitettävä rajavartio- ja poliisiviranomaiselle. (Rajavyöhykeasetus 7 § 1 mom.)

Jos lupa on turmeltunut, se on rajavartio- tai poliisiviranomaisen vaatimuksesta määräajassa uusittava. (Rajavyöhykeasetus 7 § 2 mom.)

Luvan myöntänyt viranomainen voi peruuttaa rajavyöhykeluvan tai erityisluvan, milloin siihen on perusteltu syy tai aihetta. (Rajavyöhykeasetus 9 § 1 mom, 10 § 4 mom)

Rajavyöhykesäännösten mukaan on mm. metsänhakkuusta, maanviljelys- ja muusta työstä rajun välittömässä läheisyydessä sekä aluksen tai veneen käytöstä ja kalastamisesta rajaan rajoittuvilla vesialueilla ennakolta ilmoitettava lähimmälle rajavartioviranomaiselle, jolla on oikeus antaa ohjeita ja rajoittavia määräyksiä. (Rajavyöhykeasetus 12 §)

Rajavyöhykkeellä on rajaviivaan rajoittuvalla rajakaistalla liikkuminen ja oleskelu samoin kuin kaikenlaisen työn suorittaminen kielletty. (Rajavyöhykelaki 3 § 1 mom).

To 7.4.2005

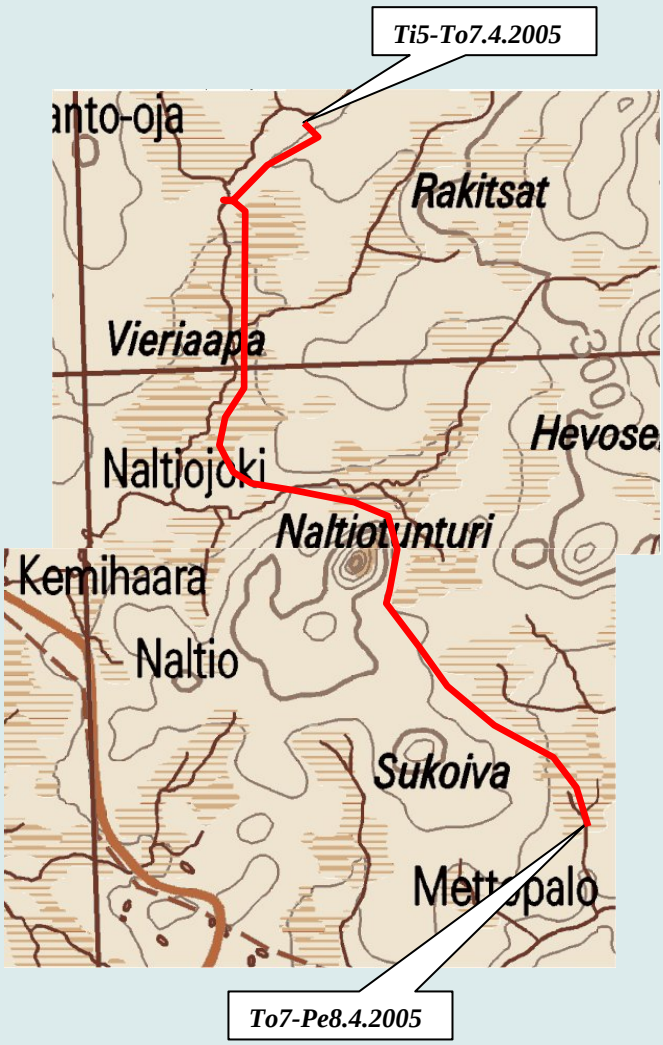
Rakitsanhaara-Karhuoja 22.2km

Aamu valkeni jälleen pilvisenä ja harmaana. Pakkanen oli sen verran yöllä kiristynyt, että hangen pinta oli kovettunut noin senttimetrin verran. Teltat olivat osaltaan saaneet osuutensa jäätymisestä, oltuaan 2 yötä pystytettynä samassa paikassa. Harri oli saanut vetäjän tehtävän ja reippaasti lähdettiin tutustumaan Vieriharjun kämppään. Ennen kämppää Tuomon vetolaitteeseen tuli vika. Kösä ja Tuomo jäivät korjaamaan sitä. Tuomo todella hoiteli perämiehen tehtävät Kösän kanssa perässä hiihtelijöinä, tullen Karhuojalle muita myöhemmin.

Vieriharjulta maasto muuttui todella ”eläkeläisystävälliseksi” ollen pääasiassa tasaista suota ja aapaa. Välillä jouduimme etsiskelemään parempaa kelkkauraa. Vastasatanut lumi sai kulun hiukan takkuilemaan, mutta olipa pitokin parempi.

Karhuojalla pystytimme teltat kämpän pihapiiriin ja laitoimme saunan lämpiämään. Toivottavasti karhut ovat vielä talviunilla!

Jänkä-Joonas /Räkä-Arska

Pe 8.4.2005

Karhuoja-Tulppio

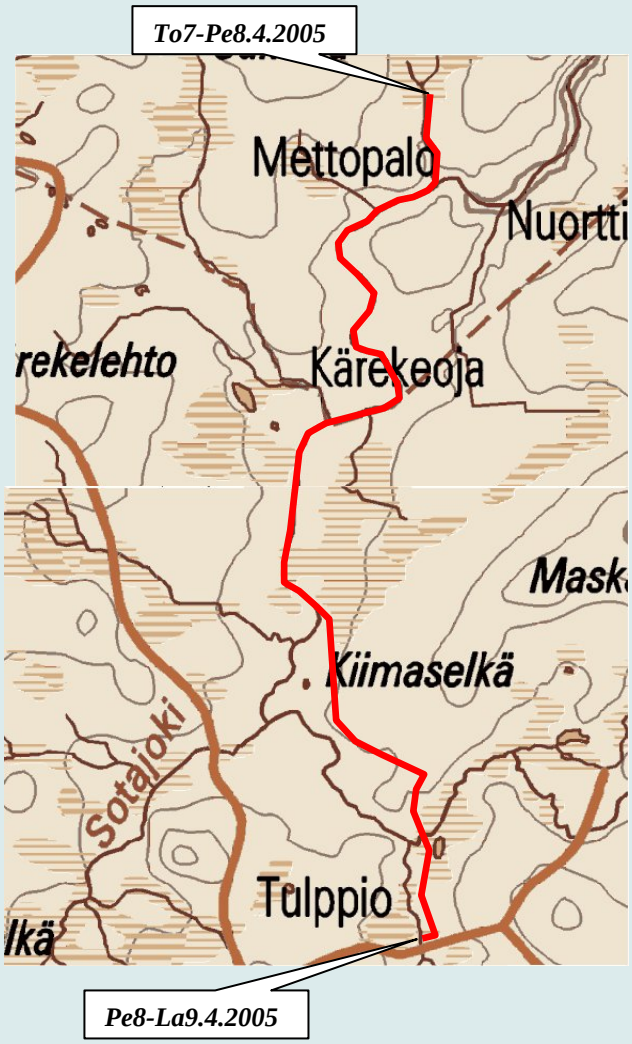
Herätys ja aamutoimet normaalit. Monen pyykit ja varusteet olivat kuivuneet kämpässä.

Lunta alkoi hissukseen leijailla telttoja kasatessamme. Mietin, että mitähän geenimuunnelmia me oikein olemme, kun vieressä on lämmin kämppä, mutta jokainen vaan yöpyi teltoissaan. Kuultua: aamulla Anja oli vienyt roskapussin pönttöön, mutta ennen lähtöä sen oli kuitenkin havaittu edelleen olevan teltassa - roskiksesta löytyikin Marjatan "likapyykkipussi".

Ison Maran aamunavauksen jälkeen raitomme lähti Karhuojan vartta valumaan Nuorttijokea kohti. Sen jäätä hiihtelimme ylävirtaan eikä metsään ollut asiaa sosekelin vuoksi. Aurinkokin häämötti pilvien takaa. Välillä hirvitti edetä jäällä sulapaikkojen lomassa. Sitten löytyi kelkanjälki, joka johti metsäautotielle ja edelleen majapaikkaan Tulppioon. Räntäsade ehti kastella meidät läpikotaisin ennen Tulppion majalle saapumista. Suurin osa porukasta meni mökkeihin. Pari telttakuntaa asusteli kuitenkin teltassa. Saunan jälkeen sisämajoituksessa olevat menivät talon ruokaakin syömään.

Päivän hiihtomatkaksi kertyi 25,4 km

Kösä

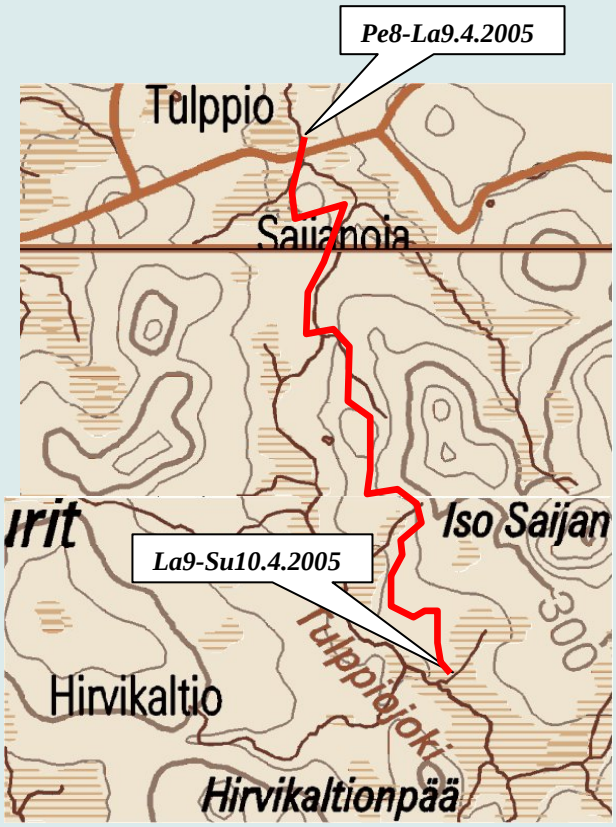

La 9.4.2004

Aamulla heräsimme Samperin veturin naapurista. Hyvin oli nukuttanut Sepon kämpässä. Olipas mukava päästä valmiiseen aamiaispöytään Tiskossa. Esan suosikkia oli lohi, jota oli tarjolla. Sen jälkeen alkoi varustautuminen tulevaan. Juha ja Harri riisuttiin varusteista. Sirpalta tilattiin matkalta sitä sun tätä. Tiskokin ostettiin melkein tyhjäksi herkuista. Martti taitteli karttoja edes sun taas, haastatteli kelkkamiehiä ja soitteli sinne sun tänne. Hieman ennen asuntoauton saapumista herkuttelimme kalakeitolla. Taisivat siitä saada osansa ”tulokkaatkin”.

Noin kolmen korvilla ekaviikkolaiset lähtivät Rovaniemeä kohti ja me hiihtämään. Ensimmäinen probleemi oli sula terässilta. Se kierrettiin saunan takaa. Matkalla säätelimme vielä varusteita. Näimme ainakin teeriä ja riekkoja. Hangella oli myös monenlaisia jälkiä skidosta kärppään. Puronvarsileirissä olimme noin kello 20:00. Matkaa kertyi 17.8 km

Esa

Su 10.4.2005

Tommi heräsi klo 5:20 ja pisti keittimen päälle. Minä heräsin kännykän herätykseen 5:30 – Tommi nukkui. Keitin aamupuuron ja Tommikin nousi, kun ilmoitin puuron olevan valmis. Puoli seitsemältä alkoi Mirjan ja Ismon asuttamasta naapuriteltasta kuulua ääntä. Tommi ja Kösä kasasivat illalla korjatun ahkion vetoaisan Johannalle, jonka ahkio ei tahtonut kulkea suoraan ja kaatuili sen vuoksi.

Anja veti ennen lähtöä tavaksi tulleen aamujumpan ja matkaan päästiin 9:02. Aurinko tuli tervehtimään heti ensi metreillä, vaikka hävisikin kohta pilvien taakse ja alkumatkasta vähän pyryttelikin. Lämpötila oli koko päivän plussan puolella. Hiihtelimme lumen peittämää kelkkauraa lähes Ahmatunturille asti, kun kolme moottorikelkkaa huristeli ohitse ja teki uuden liukkaan jäljen. Matka taittui joutuisasti ilman turhaa kiirettä. Alkumatkasta oli avointa suota ja harvaa metsää. Ahmatunturin rinteeltä pääsimme hienoon ja vanhaan, mutta harvahkoon metsään, jossa kesällä voisi olla ja havainnoida elämää vaikka koko päivän yhteen menoon. Matkalla saatiinkin paljon havaintoja eläimistä. Ihan alussa riekot lehahtivat kotkottaen lentoon ja liitelivät alas joelle. Ketusta ja jäniksestä näkyivät vain jäljet. Metsässä soi lintujen sirkutus ja liverrys. Korpit kaartelivat puiden yläpuolella ja raakkuivat kovaäänisesti – se toi leveän hymyn suupieliin.

Kahvitauko pidettiin Ahmatunturin eteläpuolella ensimmäisen poroaidan jälkeen. Linnuntietä matkaa oli kertynyt jo 10 km. Tauon jälkeen suunnattiin kelkkauraa pitkin kaakkoon. Aurinko alkoi paistaa pilvien lomasta ja jo ennen seuraava taukoa pilvet olivat väistyneet ja veivät terveisemme muille seuduille auringon helliessä meitä säteillään.

Ruokatauko pidettiin Verkkomaselän kämpän läheisyydessä Värriöjoen varressa. Esalla ja Martilla oli teltta pystyssä. Muut keittelivät ulkosalla ja keittokatoksessa. Matka jatkui tietä pitkin etelään ja sitten lounaaseen. Matkalla näkyi kolme GPS-varustuksella olevaa moottorikelkkaa ja sukset, mutta kuljettajia ei näkynyt. Tie oli urien kohdalla rapea ja jäinen. Alamäissä kiidettiin melkoista vauhtia.

Ruokatauon jälkeinen 11 km matka taittui kahdessa tunnissa. Tommilta katkesi vetonaru 400 m ennen leiriä. Muita varusterikkoja ei tullut. Ruokatauolla lyhennettiin Sirpan ja Maritan teltan kaaria ja Johannan jalkaan tullut rakko hoidettiin keinoiholla. Leirissä oltiin jo ennen iltaseitsemää ja Kösän mittari oli mitannut matkaksi 34,4 km. Itse mittasin matkaksi etukäteen 32 km ja arvelin leiriytymiseen päästävän vasta iltayhdeksältä. Kaksi tuntia voitettiin ja se oli kaikille varmaan mieluinen asia. Leiri pystytettiin auringon paisteessa. Illalla syötiin vielä suklaata ja Italianpataa.

Telttakunnan Panu ja Tuomo puolesta Panu

Ma 11.4.2005 33,7km

Aamu valkeni vähitellen. Mitä retkeilijä tekee ensimmäiseksi? Katsoo teltan ovelta ja arvioi säätilan: pikku pakkasta, taivas pilvessä. Tuulee, siis mitä parhain retkisää. Uutisista joku kuuli, että päivän mittaan on luvassa vesisadetta ja suojakeli.

Aamutoimet tehtiin jo rutinoidusti ja kun letka oli tiellä valmiina, Anja veti pienen jumpan. Ja jotos jatkui. Jouduimme edelleenkin tukeutumaan kelkkareittiin ja metsäteihin, sillä pikku pakkanen ei ollut kovettanut hankea kantavaksi. Tylsän puuduttavaa on retkeily tiellä. Ensimmäisillä on jonkin verran pitoa suksissa, mutta viimeisillä on suksiensa alla jo jäinen ura, jossa ei ollut lainkaan pitoa. Hartioista täytyi pito hakea.

Jäisellä tiellä saatiin hyvää kyytiä, kun lasketeltiin kohti Naruskajärveä. Kun se oli ohitettu, pidettiin pieni tauko. Naruskajoen sillalla oli tulla ahdasta, kun paikalle ajoi kaksi tukkirekkaa. Tuskinpa rekat ovat aikaisemmin kohdanneet kahtakymmentä ahkiota. Matkaa jatkettiin etelään vievää kelkkareittiä pitkin ja kuinka ollakaan, tapasimme samat rekat ”lanssilla” propseja lastaamassa. Sallaan oli heilläkin matka, tietä pitkin 150 km. Osuipa tällä osuudella kiinnostava tienviitta: ”Tuntsan pubi” 1 km. Emme kuitenkaan poikenneet oluelle, vaikka suuta kuivasi. Pitempi ruokatauko pidettiin kelkkauralla Ylimmäisen Suoltijoen kohdalla. Ruokatauon aikana alkoi se luvattu vesisade, joka matkan varrella muuttui räkäksi räntäsateeksi.

Perillä leiripaikalla Naruskajoen Pystökoskella olimme iltaseitsemältä. Teltat pystyyn ja tavaroita kuivaamaan. Iltaruokana kattilallinen Italian pataa, herkullista! Keittimen lämmössä torkahtelen ja uneksin, että huomenna on kuiva sää. Tauolla voisin ottaa saappaat hangelle, jossa aurinko ne kuivattaa, höyry vain nousee saappaiden varsista.

Pauli ja Martti

Ti 12.4.2005

Nukuimme viime yön poikkeuksellisesti kodassa. Yö takana oli ollut vähän levoton, sillä jäin jännittämään, lentääkö nuotiosta kipinöitä kuivumassa olevien vaatteidemme päälle. Myös penkki oli kapeahko. Yö meni kuitenkin OK eli ei tullut tulipaloa, enkä tippunut penkiltä. Aamu sujui ripeästi, sillä ei ollut ollenkaan teltanpurkurumbaa. Ennen liikkeelle lähtöä teimme verryttelyjumpan Anja ohjeistuksessa. Ai että teki hyvää.

Lähdimme hiihtelemään kauniiseen lumiseen maisemaan yhdeksän pintaan. Lunta tippui vähitellen. Aamupäivän hiihto-osuudet olivat tosi rankkoja. Yhtä vuoristorataa. Jos sama tahti olisi jatkunut yhtään pidempään, olisi meikätyttö pökrännyt ladun varteen. Puolen tunnin tauko teki terää ja hiihto sujui taas sen jälkeen. Ylämäkiä ja alamäkiä. Jono välillä venyi pitkäksi ja Tapani ei pillin vihellyksestäkään ”suonut” taukoja. Tänään ei poikkeuksellisesti pidetty pitkää ruoanlaittotaukoa. Panulta leivät loppuivat, mutta Anja pelasti! Telttamajoitus sai vaihtelua, kun taimikossa kuulimme koulun kellon kalketta. Herkkupadat porisivat. Sauna lämmin. Isäntäväki ystävällistä.

Matkaa Kösän matkamittarin mukaan tuli 30,5 km

Jenni aamupäivä, Johanna iltapäivä

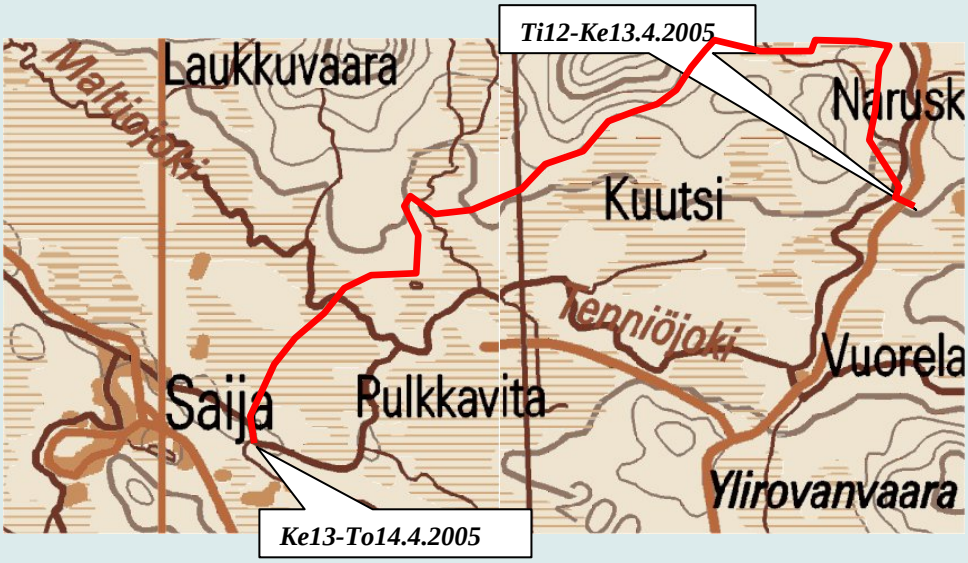

ke 13.4.2005

Naisten yläluokassa herättiin ensimmäisen kerran 5:30 kännykän hälytyspiippaukseen. Kylkiä käännettiin ja otettiin makoisat lisäunet kello 7:00 asti. Maukkaan ja riittoisan aamupalan jälkeen alkoi touhukas tavaroiden etsiminen ja ahkioiden pakkaus. Lukemattomia pusseja ja nyssäköitä kuljetettiin koulurakennuksesta pihalle. Myös miesten alaluokassa touhuttiin kuin muurahaiset. Muutamat olivat lisänneet vetotaakkaansa ostamalla talosta herkullista ruisleipää.

Ulkona teltassa nukkuneilla Kösällä, Panulla ja Tuomolla sekä Paulilla ja Martilla taisi olla helpommat lähtövalmistelut, kun kaikki varusteet olivat käden ulottuvilla ahkioiden lähistöllä. Anjan vetämä alkuverryttely suoritettiin pihalla isäntäväen valvovien silmien alla. Ennen liikkeelle lähtöä esitimme heille ”moniäänisesti” kuorossa kiitoslaulun erinomaisesta huolenpidosta.

Hiihtotaipaleelle pääsimme normaaliin aikaan eli klo 9:00 Lunta pyrytti ja oli mukava pikku pakkanen, -5 °C. Uusi satava lumi aiheutti päivän suurimman ongelman – suksien takkuamisen. Ensimmäisen kerran pysähdyimme levittelemään silikonia suksien pohjaan jo parin kilometrin hiihdon jälkeen. Samaa hoitoa annettiin suksille useamman kerran päivän aikana. Reitti oli mukava. Suurimman osaa päivää hiihdimme loivia ylä- ja alamäkiä, joiden välissä oli suopläntäreitä. Hiihtomatka oli sen verran lyhyt (23 km!) ettei pidempää päiväruokataukoa pidetty.

Kaita-aavan ylitettyämme leiriydyimme Tenniöjoen rantatörmälle jo kello 17:00 aikaan. Kerrankin oli aikaa iltajumpalle, jonka Anja napakasti veti. Saijan kylän kulmilla ei semmoista ole varmaan aiemmin nähty. Teki todella hyvää takkukelissä jäykistyneille lihaksille. Leiri-ilta vietettiin leppoisasti kaunistuvassa illassa. Oli mukava kuunnella naapuriteltoista kuuluvaa hiljaista jutustelua ja kattiloiden kalinaa. Läheisen Saijan maantien liikenteen äänet häipyivät, kun nukahdimme naapuriteltan seireenien lauluillan tuudittamina.

Päivän lintuhavainnot: metso, teeri ja paljon teerien soidinjälkiä, käpylintu, viherpeippo, talitiainen, hömötiainen, joutsen, korppi.

Kortisonikantapäiden telttakunnan Sirpa ja Marita puolesta Marita

RIP-5i

To 14.4.2005

Yöllä pakkasta -5 °C ja LC (lumivessa) kovettunut niin, että ei tarvinnut pelätä yhtäkkisiä vajoamisia. Valoisa aamu, lunta sateli hentoina hiutaleina, Tenniöjoen uoma kauniina edessämme. Aamusäpinät sujuivat rutiinilla. Lähtöverryttely 8:45 ja puolet porukasta oli karannut jonnekin. Kun lähtö klo 9:00 tapahtui, kaikki kuitenkin olivat valjastautuneet ahkioidensa eteen. Tenniöjoelta ensin lähdimme länsi-lounassuunnassa kulkevaa kelkkauraa noin 2 km ja sitten kymmenisen kilometriä Kaksuopajanaapaa etelään Kuolaojan itäpuolelle. Aluksi koivukujaa, sitten mäntykujaa ja välillä aivan puutonta aapaa tuulen tuivertaessa suoraan vastaan. Puolen päivän maissa meidät yllätettiin epämääräisen pitkällä tauolla, sillä ”johtoryhmä” yllätti meidät tarjoamalla juhlakahvit 300 km:n ylityksen johdosta. Siis Kösän ihmemittariin oli kertynyt meidän hiihdetyksi matkaksemme 300 km. Mielellään porukka kaivoi ahkioistaan pipareita ja vaahtokarkkeja ja kirsikoita tarjottavaksi kahvin kera. Olipa hauska yllätys.

Joutsenpari virkisti suohiihtoamme lentämällä ylitsemme ja kärkijoukko näki ison teeriparven. Ylitimme Sallaan menevän maantien ja jo noin klo 16:00 olimme valmiita leiriytymään lähelle Kelloselkää Aatsinginjoen varrelle. Päivämatkaa kertyi 22,2 km. Ennen tontin valintaa teimme huolelliset venytykset, johon lähes kaikki malttoivat osallistua. Jumppahetki päättyi susilauman ulvontaan. Iltahetkeä piristi myös harvinaisen linnun ääni, joka osoittautui jäätelöauton soitoksi.

”Lypsyllä” kävimme virtaavalla joella. Ripsin ja Eilan teltasta kuului ihanaa, rauhoittavaa huilunsoittoa. Kun olimme syöneet itsemme kylläiseksi, saimme kyläkutsun Mirjan ja Ismon telttaan, jossa meille tarjottiin makoisat Capuzzino-kaakaot keksien ja pähkinöiden kera. Beate oli halunnut tulla meidän telttaamme leikkimään, mutta kun emme olleet kotona, hän tulikin Ismon ja Mirjan telttaan. Vietimme mukavan illan keskustellen ja tutustuen paremmin toisiimme. Ilta-aurinko pilkisti hetken, mutta kun palasimme omaan telttaamme, satoi isoja, kosteita lumihiutaleita. Tuleeko huomiseksi saakeli?

Kiitos vaelluskaverit, päivä oli ihana. Marjatta ja Anja

Pe 15.4.2004

”Heräsin ihanaan aamuun, ihanan päivän se tuo”. Voiko olla totta: Aurinko! Sitä ei ole nähty pariin viikkoon. Tunti ennen herätystä kuului valtava ropina teltan kattoon, tuntui aivan vesisateelta, mutta ne olivatkin rakeita. Nyt kun olemme aloittamassa viimeisen kokonaisen vaelluspäivän, raehelmet kimaltelevat lumen pinnalla. Pakkanen vaihtui plus-asteiksi heti auringon noustua. Jotkut meistä kuulivat peipposen laulavan… ”Puoli kuuta peipposesta?”

Panu veti joukkoa. Aurinko paistoi koko päivän kuin korvaukseksi meille huonoista hiihtosäistä. Keli ei ollut paras mahdollinen, aamupäivällä hieman tahmea, iltapäivällä lipsuva. Päivän taival, kilometrit 28, oli melko tasaista. Oli sovittu, että pitkää ruokataukoa ei pidetä. Tänäänkin saimme, ehkä auringon kunniaksi, eräällä tauolla yhteiskahvit. Samat kahvinkeittäjät kuin eilenkin: Kösä, Martti K ja Panu. Kiitos heille, maistui tosi ihanalta ja taas jaksoi sauvoa eteenpäin. Oli tosi kiva hiihdellä, kun aurinko paistoi. Vihdoin saavuimme Sallan Pyhätunturin tuntumaan ja Pyhäjärven jäälle. Siellä, keskellä järveä, meidät komennettiin potrettiin. Se ei ollut helppoa, kesti kauan ennen kuin pääsimme Tuomon haluamaan järjestykseen, häneltä tuli sotilaallisia komentoja. Eivätkä viereiset pilkkijät korvaansa kropsauttaneet meille. Sitten Pomo-Martti lähti viemään meidät rannalle leiripaikalle.

Pidimme jäällä taas Anjan vetämän verryttelyjumpan. Sitten teltat pystyyn ja iltatoimiin. Kaunis paikka. Nyt illalla kuuluu jatkuva joutsenten ääntely. Martti kiersi teltat ja kyseli tuntoja nyt kun reissu alkaa olla lopussa. Ihme, se valtava tuuli laantui. Huomenna lähdemme liikkeelle jo klo 8:30.

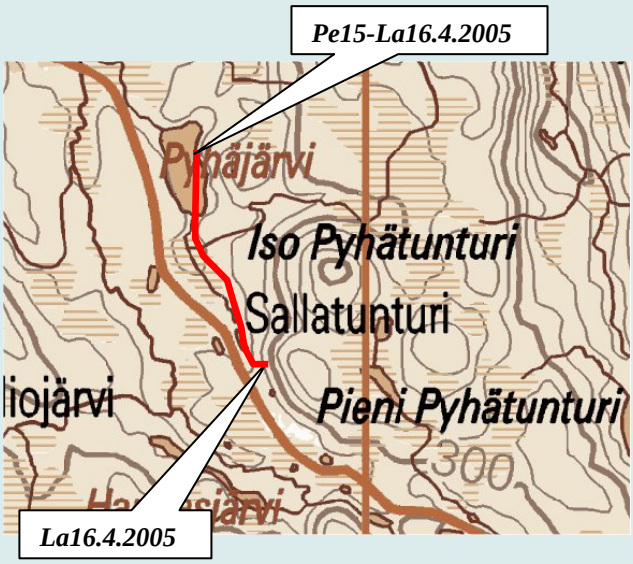
Mirja ja Ismo

La 16.4.2005 (7km)

Heräsimme varhain jo 06:00. Aurinko jaksoi paistaa tänäänkin. Tunnelma leirissä oli leppoisa. Anja piti taas tuttuun tyyliinsä pirtsakan aamujumpan. Lähdimme luistelemaan luistavalla jäällä kohti Sallatunturia klo 8:30. Pidimme yhden paussin ja perille saavuttiin jo klo 10:10. Kaikki kiirehtivät saunaan pesemään retken hiet iholtaan. Saunan jälkeen söimme kaikki vatsamme punkeiksi Kelora-vintolan lounaspöydästä. Nam!

Eskelisen bussi noukki meidät klo 14:00 kyytiin ja matka kohti Rovaniemeä alkoi. Matkan aikana kaikki kävivät vuorollaan edessä kertomassa mikkiin tuntojaan retkestä. Kovin oli positiivista retken rankkuudesta huolimatta.

Rovaniemelle saavuttiin klo 16:10. Ismo ja Mirja keräsivät omat ahkionsa asuntoautoonsa ja suuntasivat auton nokan kohti Kajaania. Beata läksi paikallisiin vieraisiin. Muu joukko marssi parijonossa Ravintola Fransanniin…… ja TAAS SYÖTIIN. Parin tunnin mässäilyn jälkeen marssittiin takaisin rautatieasemalle. Pian saapui junammekin Kemijärveltä. Pojat auttoivat VR:n heppuja ahkioiden nostossa junaan. Illalla nautimme vaunussa 41 toistemme hyvästä seurasta ☺, viinistä ja juustosta.

Mielettömän kiva reissu alkaa olla takana. Jenni

TALVIRETKIRAP (Eila&Ripsi)

Joosepista Sallaan sujutteli Kaytsin kansa
uskollinen räntäsadepilvi seuranansa.
Heikot jäät ja virtapaikat pelottaneet ei
kun joka iikan kallo oli puuta hellurei!

TAUKO 10 MINUUTTIA!

Uusi laji keksittiin kun rajaa letka hiis,
porokuoppakumpareikkolaskettelu siis.
Aisoja män yhdeksän, mut siitähän me viis,
kas häntäpäässä huoltoryhmä Kösä CO kiis.

TAUKO PUOLI TUNTIA!

Joulupukin kotitunturia katsomaan
letka pääsi kaksi rajamiestä vahtinaan.
Sattunut ei Pukki kotonansa olemaan
mut onneks' toivomukset pystyi kirjaan laittamaan.

TAUKO 16 TUNTIA!

Suks' niin syvään upposi kuin upota vaan voi
mutta kova kelkkareitti mutkitellen toi.
Kolmensadan kilometrin juhlakahvit joi
letka, vielä päivän tahkos', pääsi maaliin, oi!

ENEMMÄN TAUKOJA!

Joulupukin Jotos 2-16.4.2005
Raja-Joosepista Sallan Pyhätunturille.

Ismo Mussaari
Seppo Mikkonen
Pauli Aaltonen
Tapani Ilvonen
Kyösti Lamminjoki
Johanna Haavisto
Tuomo Väliaho
Martti Kemppainen
Esa Tervonen
Panu Loisa

Eila Nokelainen
Mirja Mussaari
Jenni Remes
Beate Przygoda
Sirpa Alapuranen
Martti Mäkelä (Johtaja)
Marita Maula
Anja Rönnberg
Marjatta Varis
"Ripsi" Riitta-Maija Leppälä
Maija Vainio

Kuvasta puuttuvat 1.viikon osallistujat:
Juha Kelkka
Harri Lammi